

Mel: Skånska slott

När släkten nu samlats och dricker ur glasen
är järnet det enda som ger oss extasen
En gruva av silver, en gruva av guld
Det lenar så ljuvligt för släkten så huld.

När morgonen kommer med Ågren och smärta
då dunkar så hammar'n på städet - vårt hjärta
Då minns vi med glädje vår samlade kraft
som rann ut i blodet som släkternas saft.

En bergsman förfäras väl ej utav detta
han tål ju sextusen graders hetta
När glödheta vågor smeker hans bröst
Tackjärnet ju ger honom evig tröst
SKÅL!